

חוק למימון מבצע שלום הגליל, התשמ"ב—1982 *

פרק א': היטל על תמורה בעד מכירת ניירות ערך פחירים

הגדרות

1. בפרק זה —

"הפקודה" — פקודת מס הכנסה¹;

"יחידה", "תעודת השתתפות" ו"קרן להשקעות בנאמנות" — כמשמעותן בחוק להשקעות משותפות בנאמנות, התשכ"א—1961²;

"נייר ערך ישראלי" —

(1) נייר ערך הרשום למסחר בבורסה לניירות ערך בתל-אביב בע"מ (להלן — הבורסה הישראלית) או נסחר בה, ותעודה המקנה זכות לרכוש נייר ערך כאמור והרשומה או נסחרת בבורסה הישראלית;

(2) תעודת השתתפות ותעודה המקנה זכות לרכוש יחידה;

"נייר ערך חוץ" — נייר ערך הרשום למסחר בבורסה בחוץ לארץ או נסחר בה וכן נייר ערך הנסחר מעל לדלפק בארצות הברית של אמריקה, ותעודה המקנה זכות לרכוש נייר ערך כאמור;

"נייר ערך" — נייר ערך ישראלי ונייר ערך חוץ;

"נייר ערך בנקאי" — נייר ערך שתאגיד בנקאי הנפיקו;

"מכירה" — לרבות חליפין ומתנה, ולגבי תעודת השתתפות — לרבות פדיונה בידי מנהל קרן להשקעות בנאמנות (להלן — מנהל הקרן), למעט —

(1) הקצאת נייר ערך המונפק לראשונה, לרבות מכירת יחידה בידי מנהל קרן;

(2) המרה של נייר ערך הניתן להמרה;

(3) מימוש זכות לרכישת נייר ערך מהמנפיק;

(4) פדיון יחידה כשהפודה הוא תאגיד בנקאי שקנה את היחידה על מנת לפדותה והוא פודה אותה מיד בסמוך לרכישתה ללא כל עסקה נוספת בה, לרבות מכירת יחידה בידי תאגיד בנקאי שרכש אותה מבעל יחידה המבקש לפדותה, לתאגיד אחר לשם פדיונה והתאגיד הרוכש אכן פדה אותה מיד בסמוך לרכישתה ללא כל עסקה נוספת בה;

(5) מכירת יחידה בידי תאגיד בנקאי לרוכש היחידה כשהתאגיד קנה את היחידה ממנהל הקרן על פי הזמנתו של הרוכש, וכן מכירת יחידה בידי תאגיד בנקאי שקנה את היחידה ממנהל הקרן, לתאגיד בנקאי אחר לשם מכירתה לרוכש תעודה, על פי הזמנתו של הרוכש, כשהיחידה אכן נמכרה מיד לרוכש שהזמינה;

"תמורה" —

(1) בעסקאות שנקשרו בבורסה — התמורה שהוסכם עליה;

(2) בעסקאות שנקשרו מחוץ לבורסה — התמורה שהוסכם עליה אך לא פחות מסכום השווה ל-90% ממחיר הבורסה;

(3) בחליפין ובמתנה — מחיר הבורסה;

* נתקבל בכנסת ביום ח' באב התשמ"ב (28 ביולי 1982); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1593, התשמ"ב, עמ' 244.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"א, עמ' 282.
2 ס"ח התשכ"א, עמ' 84; התשכ"ה, עמ' 39; התשל"ו, עמ' 78; התש"ם, עמ' 156.

והכל לפני ניכוי עמלה, מס או כל סכום אחר;

"מחיר הבורסה" — המחיר שנקבע לגייר ערך בתום המסחר ביום המכירה, ואם לא בוצעו באותו יום עסקאות בבורסה באותו גייר ערך — המחיר שנקבע לו בתום המסחר ביום האחרון שבו בוצעו עסקאות לפני המועד האמור, והכל למעט מחיר שנקבע במסחר הרציף;

"תאגיד בנקאי" — כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א—1981³;

"סוחר בניירות ערך" — תאגיד בנקאי וחבר הבורסה הישראלית;

"תושב חוץ" — כל אחד מאלה:

(1) מי שאינו אזרח ישראלי ואינו נמצא בישראל;

(2) מי שנמצא בישראל על פי אשרה ורשיון לישיבת מעבר או על פי אשרה ורשיון לישיבת ביקור;

(3) תאגיד שמשרדו הרשום אינו בישראל ומקום עסקיו העיקרי אינו בישראל, והוא אינו רשום בישראל כחברה נכרית, ואינו נציגות, סניף או סוכנות בישראל של תאגיד כאמור;

(4) איש סגל של נציגות מדינת חוץ הנושא דרכון דיפלומטי של מדינת חוץ ועובד ארגון האומות המאוחדות הנושא תעודת מסע של הארגון;

(5) מי שמתקיימים בו התנאים שקבע שר האוצר בתקנות שלפיהן יש לראותו כתושב חוץ לענין חוק זה;

"תושב ישראל" — מי שאינו תושב חוץ, לרבות אזרח ישראל שהוא תושב אזור ותאגיד שהוא בשליטתו של אזרח ישראל ומשרדו הרשום הוא באזור; לענין זה, "אזור" — יהודה והשומרון וחבל עזה.

2. תושב ישראל המוכר גייר ערך ישראלי או גייר ערך חוץ וכן תושב חוץ המוכר גייר ערך ישראלי, חייב בהיטל בשיעור של 2% מהתמורה בעד המכירה; שולמה התמורה במטבע חוץ, היא תחושב לענין זה בשקלים לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל ביום העברת התמורה למוכר, ואם לא פורסם שער יציג ביום האמור — לפי השער היציג שפורסם לאחרונה לפני העברת התמורה.

3. שר האוצר רשאי בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לפטור מן ההיטל, כולו או חלקו, מכירת גייר ערך בעל רמת סחירות נמוכה במסגרת מסחר מבוקר בבורסה הישראלית, ולקבוע תנאים, סייגים והוראות גילוח לפטור כאמור.

4. שר האוצר רשאי לפטור מן ההיטל לפי פרק זה, כולו או חלקו —

(1) מכירה בידי קרן להשקעות בנאמנות;

(2) מכירה שהיא פדיון יחידה;

(3) מכירה של איגרת חוב שהנפיקה המדינה או שהנפיק אחר מטעמה, בידי קופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לפקודה;

3 ס"ח התשמ"א, עמ' 232 ועמ' 320.

היטל על
מכירת ניירות
ערך נסחרים

סמכות לפטור
מהיטל מכירת
גייר ערך
בשיטת המסחר
המבוקר

סמכות לפטור

(4) מכירה של נייר ערך בנקאי מסויים, בידי תאגיד פלוני לתאגיד פלוני אחר, למטרת ויסות, הכל כפי שקבע, לענין זה, הממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר;

(5) סוגים אחרים של מכירות — באישור ועדת הכספים של הכנסת.

5. בצו לפי סעיף 4 ניתן לקבוע כי תחילתו מיום תחילתן של תקנות שעת חירום (היטל שלום הגליל), התשמ"ב—1982, 4, ולענין זה יראו את ההיטל לפי התקנות האמורות כאילו הוטל לפי חוק זה.

תחילת צווים

6. (א) הוראת כל דין הפוטרת ממס, היטל או תשלום חובה אחר (להלן — מסים), לרבות הוראה הקובעת כי דינו של אדם, לענין מסים, כדין המדינה — לא תחול על ההיטל לפי פרק זה.

אי תחולת פטור מכוח דין אחר

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא תחול חובת תשלום ההיטל על בנק ישראל.

7. (א) על אף האמור בכל דין לא יותר ההיטל על פי פרק זה בניכוי לענין חישוב ההכנסה החייבת במס הכנסה.

אי תחרת ההיטל בניכוי

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי אדם שההכנסה ממכירת ניירות ערך היא בידי הכנסה לפי סעיף 2 (1) לפקודה לנכות את ההיטל בשל המכירות האמורות.

8. (א) סוחר בניירות ערך, לרבות בנק ישראל, קרן להשקעות משותפות וכל אדם אחר, המעבירים למוכר ניירות ערך שמכירתם חייבת בהיטל על פי פרק זה, את התמורה בעד מכירתם, בין במישרין ובין בעקיפין, וכן קונה המשלם את התמורה במישרין למוכר, ינכה את ההיטל מהתמורה כשהוא מעביר או משלם כאמור ויעבירו לפקיד השומה לא יאוחר מתום יום העסקים השלישי שלאחר היום שבו נעשה הניכוי כאמור, או במועד אחר שנקבע בתקנות; לענין זה, "יום עסקים" — יום שאינו יום מנוחה כמשמעותו בסעיף 18א לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התשי"ח—1948, 5, ואינו יום העצמאות.

ניכוי במקור ומועד תשלום במתנה ובחליפין

(ב) החייב בהיטל בשל מכירה שהיא מתנה או חליפין, בין שהיא נעשית באמצעות סוחר מוסמך ובין שלא באמצעותו, וכן מי שחייב בהיטל בשל מכירה הנעשית דרך העברת ניירות הערך מחשבונו אצל סוחר בניירות ערך לחשבונו של אדם אחר אצל סוחר בניירות ערך, יעביר את ההיטל לסוחר בניירות ערך, על מנת שיעבירו לפקיד השומה, כך:

(1) כשהמכירה היא לא באמצעות סוחר בניירות ערך — תוך שבעה ימים מיום המכירה או במועד אחר שיקבע שר האוצר;

(2) כשהמכירה היא באמצעות סוחר בניירות ערך — עם מתן ההוראה לביצועה.

(ג) סוחר בניירות ערך לא יבצע מכירה שחל עליה סעיף קטן (ב) (2), אלא לאחר שקיבל את סכום ההיטל לשם תשלומו לפקיד השומה; בוצעה מכירה כאמור ללא גביית ההיטל כאמור, יהיה הסוחר בניירות ערך חייב בהיטל, ללא זכות לנכותו לענין קביעת הכנסתו החייבת במס הכנסה.

4 ק"ת התשמ"ב, עמ' 1212.

5 ע"ר התשי"ח, ח'וס' א', מס' 2, עמ' 1.

(ד) סוחר בניירות ערך יעביר לפקיד השומה את ההיטל שקיבל על פי סעיף קטן (ב) מהחייב בו, או את ההיטל שהוא חייב בו לפי סעיף קטן (ג), לא יאוחר מתום יום העסקים השלישי שלאחר היום שבו קיבלו או יום ביצוע המכירה, לפי הענין.

החלת הוראות
פקודת מס
הכנסה

9. (א) לענין גביית ההיטל, לרבות חובת הניכוי במקור, יחולו הוראות הפקודה, לרבות הוראות העונשין החלות על אי מילוי הוראותיה, כאילו היה ההיטל מס הכנסה.

(ב) החייב בתשלום היטל או בניכוי והעברתו לפקיד השומה, ולא עשה כן במועד הקבוע בפרק זה, יהא חייב בקנס פיגורים לפי חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א—1981, ובלבד שהקנס יחול החל מן היום שלמחרת המועד לתשלום ההיטל או להעברתו.

סמכות לשינוי
שיעור ההיטל

10. (א) שר האוצר רשאי בצו לשנות את שיעור ההיטל לפי פרק זה.

(ב) הוראות חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט—1949, יחולו על צווים לפי סעיף זה כאילו היו צווים לפי סעיף 1 לחוק האמור, בשינויים המחוייבים לפי הענין ובשינוי זה: במקום "חדשיים" קרי "חודש".

פרק ב': מילווה למימון מכצע שלום הגליל

פרשנות
והגדרות

11. בפרק זה —

(1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודה אם אין הוראה אחרת, ולענין זה, הכנסה חייבת בחבר-בני-אדם — כמשמעותה בסעיף 1 לפקודה, למעט דיבידנד ששולם בשנת המס המהווה בסיס למילווה;

(2) "שכיר" — יחיד שלפחות 75% מהכנסתו היא הכנסה לפי סעיף 2(2) לפקודה;

(3) "סף המס", לגבי מילווה בשל הכנסת עבודה — שווי נקודות הניכוי שיחיד זכאי להן בחודש פלוני, כפול ארבע, ולגבי מילווה בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה —

(א) לרווק או לנשוי שאשתו עובדת — 46,660 שקלים;

(ב) לנשוי שאשתו אינה עובדת — 67,400 שקלים;

(4) "מדד" — מדד המחירים לצרכן שקבעה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אף אם נתפרסם בידי כל מוסד ממשלתי אחר, לרבות כל מדד רשמי אחר שיבוא במקומו, בין שהוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לאו; אם יבוא מדד אחר במקום המדד הקיים, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את היחס שבינו לבין המדד המוחלף;

(5) "מדד ממוצע", לגבי שנת מס — ממוצע המדדים שפורסמו לכל חדשי אותה שנה;

(6) "מדד יסודי", לגבי סכומי מילווה ששולמו במועדם —

(א) לענין החישוב הראשון של ההצמדה —

(1) לגבי מילווה בשל הכנסת עבודה — המדד של חודש דצמבר

; 1982

6 ס"ח התשמ"א, עמ' 38.
7 ס"ח התש"ט, עמ' 154.

(2) לגבי מילווה בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה — כשבסיס המילווה הוא הכנסה בשנת המס 1981 או לפניה וכשבסיס המילווה הוא הכנסה שבשנת המס 1982 נקבעה לגביה לראשונה חובת תשלום מקדמות — המדד של חודש פברואר 1983 ;

(3) לגבי מילווה בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה — כשבסיס המילווה הוא הכנסה לפי דו"ח לשנת המס 1982 או לפי שומה לפי מיטב השפיטה לשנה האמורה — המדד של החודש האחרון של רבעון שנת המס שבו שולם המילווה ;

(ב) לענין כל חישוב הצמדה שלאחר החישוב הראשון — המדד החדש של חישוב ההצמדה הקודם ;

(7) "מדד חדש", לגבי סכומי מילווה ששולמו במועד — לענין החישוב הראשון של ההצמדה — המדד של חודש פברואר 1984 ; לענין חישוב ההצמדה לכל שנת מס החל משנת המס 1984 ועד שנת המס שלפני שנת המס שבה חל מועד פרעונו של חלק מן המילווה — המדד של חודש פברואר של כל שנת מס כאמור ; ולענין שנת המס שבה חל מועד פרעונו של חלק מן המילווה — המדד שפורסם לאחרונה לפני מועד הפרעון ;

(8) "שיעור עליית המדד" —

(א) לגבי הכנסה חייבת בשנים שקדמו לשנת המס 1980 — ההפרש שבין המדד הממוצע לשנת המס שהכנסתה מהווה בסיס למילווה (להלן — המדד הבסיסי) לבין המדד הממוצע לשנת המס 1980, מחולק במדד הבסיסי ;

(ב) לגבי סכומי המילווה — ההפרש שבין המדד היסודי לבין המדד החדש, כשהוא מחולק במדד היסודי ;

(9) "שער יציג" — השער היציג של הדולר של ארצות הברית של אמריקה, שפרסם בנק ישראל, ובלבד שבתקופה שבה אין בנק ישראל גוהג לפרסם שערים יציגים, יקבע נגיד בנק ישראל מהו השער היציג לענין חוק זה ;

(10) "שער יציג בסיסי", לגבי סכומי מילווה ששולמו במועד —

(א) לגבי מילווה בשל הכנסת עבודה — ממוצע השערים היציגים שפרסם בנק ישראל בחודש דצמבר 1982 ;

(ב) לגבי מילווה בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה — כשבסיס המילווה הוא הכנסה בשנת המס 1981 או לפניה וכשבסיס המילווה הוא הכנסה שבשנת המס 1982 נקבעה לגביה לראשונה חובת תשלום מקדמות — ממוצע השערים היציגים שפרסם בנק ישראל בחודש פברואר 1983 ;

(ג) לגבי מילווה בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה — כשבסיס המילווה הוא הכנסה לפי דו"ח לשנת המס 1982 או לפי שומה לפי מיטב השפיטה לשנה האמורה — ממוצע השערים היציגים שפרסם בנק ישראל בחודש האחרון של רבעון שנת המס שבו שולם המילווה ;

(11) "שער יציג חדש" — ממוצע השערים היציגים שפרסם בנק ישראל בחודש שקדם לחודש שבו חל מועד הפרעון של חלק מן המילווה ;

(12) "היום הקובע" — כ"ה בטבת התשמ"ד (31 בדצמבר 1983) ;

(13) "הכנסה חבת-מילווה" — ההכנסה שאילולא סעיף 15 היתה מהווה בסיס לתשלום דמי ביטוח לאומי לפי סעיפים 163 ו-170 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, ללא הגבלת סכום;

(14) "דו"ח" — דו"ח על הכנסה על פי סעיף 131 לפקודה;

(15) "בסיס המילווה" —

(א) לגבי הכנסת עבודה — הכנסת עבודה שמקבל יחיד בעד עבודה בחדשים יולי 1982 עד אפריל 1983 וכן הכנסתו מעבודה בעד שעות נוספות או מהענקה בעד פריזון עבודה ששולמה בתקופה האמורה ומענק שחל עליו סעיף 18(ב) לפקודה, המשתלם לבעל שליטה בעד שנת המס 1982;

(ב) לגבי הכנסה מכל מקור אחר, כשהיא בידי מי שיש לו הכנסה כאמור בשנת המס 1982 —

(1) הכנסתו החייבת בשנת המס 1980 בתיאומים אלה:

(א) אם הוא חברה תעשייתית — הכנסתה החייבת לפני הניכוי שהיא זכאית לו על פי חוק מס הכנסה (ניכויים מיוחדים בשל אינפלציה) (הוראת שעה ותיקוני חוק), התשמ"א-1981⁸ (להלן — ניכוי האינפלציה), או הניכוי בשל מלאי לפי סעיף 5א לחוק עידוד התעשייה (מסים), התשכ"ט-1969¹⁰ — אם תבעה אותו;

(ב) אם הוא איננו חברה תעשייתית ותבע את ניכוי האינפלציה — הכנסתו החייבת לפני ניכוי האינפלציה, ואם ויתר על ניכוי האינפלציה — הכנסתו החייבת בתוספת 15% ממנה;

(ג) אם הוא חברת ביטוח — הכנסתה החייבת בתוספת 15% ממנה,

והכל על פי הדו"ח שהגיש, ואם נקבעה לו שומה סופית — על פיה, וכפול ב-6.06;

(2) לא היתה לו הכנסה כאמור בפרט (1) שהוגש עליה דו"ח או נקבעה שומה סופית — הכנסתו החייבת בשנת המס האחרונה שלגביה הוגש דו"ח או נקבעה שומה סופית, לפי ההכנסה הגבוהה שלפיהם, ובלבד שאיננה לפני שנת המס 1977, כשהיא מוכפלת בשיעור עליית המדד וב-6.06;

(3) מי שפרטים (1) ו-(2) אינם חלים עליו והיתה לו הכנסה בשנת המס 1981 — ההכנסה ששימשה בסיס לקביעת המקדמות שחוייב בתשלומן בשנת המס 1982, ואם הגיש דו"ח לשנת המס 1981 — על פי הדו"ח האמור, ואם לא חוייב בתשלום מקדמות ולא הגיש דו"ח כאמור — על פי שומה שנקבעה לו לפי מיטב השפיטה, כפול 2.9, והכל לפני ניכוי בשל אינפלציה;

(4) מי שפרטים (1) עד (3) אינם חלים עליו והיתה לו הכנסה בשנת המס 1982 שנקבעה לגביה לראשונה חובת תשלום מקדמות — ההכנסה

8 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108.

9 ס"ח התשמ"א, עמ' 288.

10 ס"ח התשכ"ט, עמ' 232.

ששימשה בסיס לקביעת המקדמות, ואם לא נקבעו לו מקדמות כאמור — על פי דו"ח שהגיש, ואם לא חוייב בתשלום מקדמות ולא הגיש דו"ח כאמור — על פי שומה שנקבעה לו לפי מיטב השפיטה.

12. (א) יחיד יהא חייב למדינה במילווה בשיעור מבסיס המילווה, כמפורט להלן:

החוב במילווה
שיעורו

(1) בשל הכנסת עבודה המשתלמת לו בעד עבודתו בחדשים יולי 1982 עד אפריל 1983 —

(א) אם בסיס המילווה אינו עולה על סף המס בחודש פלוני — יהיה פטור מהמילווה באותו חודש; לענין זה, מי שעובד רק במשרה חלקית יחושב לגביו בסיס המילווה על פי ההכנסה שהיתה משתלמת לו אילו עבד באותה עבודה במשרה מלאה;

(ב) אם סכום בסיס המילווה הוא עד 7,500 שקלים לחודש — 2% מההכנסה חבת-המילווה; לענין זה, מי שעובד רק במשרה חלקית יחושב שיעור המילווה שלו כאילו בסיס המילווה הוא על פי הכנסה שהיתה משתלמת לו אילו עבד באותה עבודה במשרה מלאה;

(ג) אם סכום בסיס המילווה עולה על האמור בפסקת משנה (ב) ואינו עולה על 30,000 שקלים לחודש — 4% מההכנסה חבת-המילווה;

(ד) אם סכום בסיס המילווה עולה על 30,000 שקלים לחודש — 5% מההכנסה חבת-המילווה;

(ה) סכומי בסיס המילווה שבפסקאות משנה (ב) עד (ד) יתואמו לעליית המדד על פי סעיף 120 לפקודה, כאילו היו תקרות הכנסה;

(2) בשל הכנסת עבודה כשבסיס המילווה הוא מענק שחל עליו סעיף 18 (ב) לפקודה, המשתלם לבעל שליטה בעד שנת המס 1982 לאחר חודש אפריל 1983 — 5% ממנו;

(3) בשל הכנסה שאינה הכנסת עבודה —

(א) אם סכום בסיס המילווה אינו עולה על סף המס יהיה פטור מהמילווה;

(ב) אם סכום בסיס המילווה הוא עד 129,860 שקלים — 3% ממנו;

(ג) אם סכום בסיס המילווה עולה על האמור בפסקת משנה (ב) ואינו עולה על 519,400 שקלים — 4% ממנו;

(ד) אם סכום בסיס המילווה עולה על 519,400 שקלים — 5.5% ממנו;

(4) לענין פסקה (3), דין קיבוץ כדין יחיד.

(ב) חבר-בני-אדם יהא חייב למדינה במילווה בשיעור של 10% מבסיס המילווה.

13. (א) אלה פטורים ממילווה:

פטורים ממילווה

(1) עובד יומי כמשמעותו לענין הפקודה — בשל השכר שהוא מקבל מעבודתו כעובד כאמור;

(2) מי שמקבל פנסיה או קיצבת זיקנה והוא גבר שלפני יום י' בתמוז התשמ"ב (1 ביולי 1982) מלאו לו 65 שנים, אשה שלפני היום האמור מלאו לה 60 שנים או פועל בנין המקבל קיצבה מקרן לביטוח פועלי בנין שלפני היום האמור מלאו לו 55 שנים — בשל הפנסיה או הקיצבה שהם מקבלים;

(3) מי שמקבל סכומים הפטורים ממס לפי סעיף 9(6) עד 9(6ה) לפקודה, אשה המקבלת סכומים מהמוסד לביטוח לאומי על פי חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב—1972¹¹, הפטורים ממס לפי סעיף 9(22) לפקודה, וכן מי שמקבל תקבולי ביטוח סוציאלי הפטורים ממס לפי צו מס הכנסה (פטור ממס על תקבולי ביטוח סוציאלי מחוץ לישראל), התשל"ז—1976¹² — בשל הסכומים האמורים.

(ב) שר האוצר רשאי, עד היום הקובע, לפטור מהמילווה, כולו או חלקו, עצמאי או חברה שפעילותם הכלכלית בשנת המס 1982 ירדה בשיעור ניכר בהשוואה לשנת בסיס המילווה.

טור ממס

14. הריבית והפרשי ההצמדה על המילווה פטורים ממס.

דין הכנסת עבודה ששולמה כמילווה

15. החלק מהכנסת עבודה ששולם כמילווה יהיה פטור ממס בידי העובד ופטור ממס מעסיקים על פי חוק מס מעסיקים, התשל"ה—1975¹³, וממס שכר על פי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975¹⁴, ולא ייחשב כהכנסת עבודה לענין הפרשות העובד והפרשות המעביד בשל עובדו לביטוח הלאומי ולענין הפרשות אחרות של העובד ושל המעביד בשל עובדו, למעט הפרשה לקופת גמל לקיצבה כמשמעותה בסעיף 47 לפקודה.

תשלום המילווה

16. (א) כל המשלם או האחראי לתשלום הכנסת עבודה ינכה ממנה בעת תשלומה את המילווה.

(ב) המילווה על הכנסה שאינה הכנסת עבודה ישולם כך :

(1) אם חייבים בתשלום מקדמות בשלה — בעשרה תשלומים כשהתשלום הראשון הוא ביום 20 בספטמבר 1982 והתשלומים האחרים ב-10 לכל חודש שאחריו, כלהלן :

החודש	האחוז מסכום המילווה
ספטמבר	7
אוקטובר	7
נובמבר	8.5
דצמבר	8.5
ינואר	10
פברואר	10
מרס	11.5
אפריל	11.5
מאי	13
יוני	13

(2) אם אין חייבים בתשלום מקדמות בשלה — בתשלום אחד במועד להגשת הדו"ח.

13 ס"ח התשל"ה, עמ' 118.
14 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

11 ס"ח התשל"ב, עמ' 87 ועמ' 127.
12 ק"ת התשל"ו, עמ' 490.

17. המילווה ייפרע לכל בעל מילווה בארבעה תשלומים שנתיים שווים החל משנת המס 1993; בתקנות ייקבע שניתן יהיה לפרוע את המילווה לכל בעל מילווה באחד מחדשי שנת הפרעון, ביום האחרון של החודש, לפי שיטה שתיקבע.
18. המילווה יהיה צמוד, לפי בחירתו של בעל המילווה, ל-80% משיעור עליית המדד, בתוספת ריבית שנתית צמודה של 1%, או לשיעור עליית השער היציג ללא ריבית, כמפורט להלן:
- (1) כשההצמדה היא למדד — יוכפל מדי שנה סכום המילווה בתוספת הריבית השנתית של 1% ב-80% משיעור עליית המדד באותה שנה; הסכום המתקבל ייוסף לסכום המילווה ויהווה חלק ממנו הן לענין חישוב כאמור של הריבית וההצמדה בשנה שלאחריה, והן לענין פרעון המילווה;
- (2) הריבית כאמור בפסקה (1) תחושב מהיום הראשון בחודש שבו פורסם המדד היסודי לענין החישוב הראשון של ההצמדה;
- (3) כשההצמדה היא לשער היציג — יוגדל סכום המילווה בשיעור העליה של השער היציג החדש לעומת השער היציג הבסיסי.
19. שר האוצר יקבע בתקנות הוראות ותנאים בדבר פדיון מוקדם של המילווה, כולו או מקצתו, למי שמלאו לו 65 שנים; בתקנות כאמור ניתן לקבוע כי בעת הפרעון המוקדם ייהפך חלק מן המילווה למס.
20. חברה תושבת חוץ, זכאית, בהודעה שתיתן לפקיד השומה לא יאוחר מהמועד לתשלום המילווה, להמירו במס בסכום השווה ל-80% מהמילווה שהיא חייבת בו.
21. מועד הנקוב בפרק זה שחל ביום מנוחה כמשמעותו בפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח—1948, ביום העצמאות, בפורים, בט' באב או ב-1 בינואר, יוקדם ליום החול שלפניו.
22. שר האוצר רשאי לקבוע, בצו, לחד יסודי, מדד חדש ושער יציג בסיסי לגבי סכומי מילווה שלא שולמו במועד אך שולמו לפני היום הקובע, ורשאי הוא לקבוע מדדים ושערים כאמור לפי המועדים שבהם שולמו הסכומים האמורים.
23. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מה יהא דינו של מילווה שלא שולם עד היום הקובע; בתקנות אלה ניתן גם לקבוע כי המילווה ייהפך למס או שלא ייגבה.
- (ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) יכול שיהיו כלליות או לסוגים של חייבים במילווה או לפי מבחנים אחרים שנקבעו.
24. סכומי מילווה שלא שולמו במועד יראו אותם כמס לענין חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א—1981, וכן תחול לגביהם חובת תשלום הפרשי הצמדה כמשמעותם בסעיף 159א(א) לפקודה בעד התקופה המתחילה בתום שבועיים ממועד התשלום.
25. (א) מעביד ששילם סכומים בשל ניכויי מס, בשל מילווה על פי חוק זה בשל עובדיו ובשל המילווה שהוא חייב בו, ייוקף התשלום תחילה על חשבון המילווה שעובדיו חייבים בו.

הצמדה

מדיון מוקדם לקשישים

זכות לחברת חוץ להמיר המילווה בכס

מועד שחל ביום מנוחה

קביעת מדדים ושער יציג בסיסי לסכומים שולמו באיחור

מילווה שלא שולם עד היום הקובע

קנס פיגורים והפרשי הצמדה

ייחוס סכומים שולמו

(ב) אדם ששילם לפקיד השומה סכומים על חשבון מס ומילווה, ייזקף התשלום תחילה על חשבון המילווה.

26. (א) המילווה לא יהיה סחיר ולא יהא ניתן לשעבוד או להעברה, פרט להעברות מכוח הדין.
(ב) המילווה ייפרע לבעל הרשום.

27. הנהלת המילווה תהיה בידי בנק ישראל (להלן — המינהלה).

28. (א) המינהלה תנהל פנקס ובו יירשמו שמותיהם, מעניהם ומספרי הזהוי של בעלי המילווה ושווי הנקוב של המילווה.
(ב) הפנקס ישמש ראייה לכאורה לכל ענין הרשום בו כדין.

29. שר האוצר יקבע בתקנות הוראות ותנאים שיחולו על ניהול המילווה בידי המינהלה ופדיונו, לרבות בדבר דרכי הפדיון והפרטים שימסור בעל המילווה לצורך ביצוע הפדיון.

30. (א) שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות, כי על סכומי המילווה ששילם אדם יינתנו לו תעודות רשומות על שמו; תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות לשעבוד או להעברה, פרט להעברות מכוח הדין.
(ב) בתקנות כאמור בסעיף קטן (א) ייקבעו ענינים אלה:

- (1) ההוראות והתנאים שיחולו על תעודות המילווה לרבות בדבר הוצאתן ופדיונן ובדבר היתרות שסכומן קטן מהערך הנקוב הנמוך ביותר של תעודות המילווה;
- (2) שתעודות המילווה יהיו על סכום המתחלק ל-10 ללא יתרה;
- (3) דרכי מסירת תעודות המילווה לבעליהן.

31. מעביד ששילם הכנסת עבודה בעד עבודה בחודש יולי 1982 לפני תחילתו של חוק זה ינכה את המילווה המגיע מעובדו בעד החודש האמור יחד עם המילווה שעליו לנכות בעת תשלום הכנסת העבודה בעד עבודה בחודש אוגוסט 1982.

32. הוראות הפקודה יחולו על המילווה כאילו היה חלק מהמס, והוא במידה שאין בחוק זה הוראה אחרת לאותו ענין, ובלבד שלענין הדו"ח שמעביד חייב להגישו לפקיד השומה בקשר לסכומי המילווה שניכה מעובדיו, יהיה מועד הגשתו לגבי ניכוי סכום המילווה כולו, תשעים ימים לאחר החודש האחרון שבו עליו לנכות את המילווה מעובדו.

פרק ג': היטל על נפיעה לחוץ לארץ

33. מי שנוסע לחוץ לארץ וחייב באגרת נוסע על פי תקנות רשות שדות התעופה (אגרות), התשמ"א—1981¹⁵, או על פי תקנות הגמלים, התשל"א—1971¹⁶, ישלם בעת יציאתו מהארץ היטל בשיעור של 600 שקלים; ההיטל ישולם לאוצר המדינה באמצעות הרשות המוסמכת לגבות את אגרת הנוסע, או באמצעות תאגיד בנקאי.

15 ק"ת התשמ"א, עמ' 1077.

16 ק"ת התשל"א, עמ' 300.

34. מי שגבה את ההיטל לפי סעיף 33 יעבירו לחשב הכללי במשרד האוצר, תוך שבעה ימים מיום גבייתו או במועד אחר שהורה לו שר האוצר.

35. ההיטל לפי פרק זה לא יחול על —

(1) מי שנמצא בישראל על פי אשרה ורשיון לשיבת מעבר או על פי אשרה ורשיון לשיבת ביקור;

(2) דיפלומט של מדינת חוץ, עובד ארגון האומות המאוחדות או סוכנויות המיוחדות, ארגון הצלב האדום ואנשי הכוח הרב לאומי כהגדרתם בחוק חסינויות וזכויות (הכוח הרב לאומי), התשמ"ב—1982.¹⁷

36. תחולתו של פרק זה עד יום י"ג בתשרי התשמ"ג (30 בספטמבר 1982).

פרק ד': הוראות שונות

37. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. ביצוע ותקנות

38. כדי למנוע ספק נאמר בזה כי קביעת מס מעסיקים (שיעור מס מעסיקים לשנת המס 1982), התשמ"ב—1982,¹⁸ נקבעה לפני תחילת שנת המס 1982. מס מעסיקים —
הבטחת תוקף

39. בסעיף 50 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט—1959,¹⁹ במקום "שתי שנים נוספות" יבוא "חמש שנים נוספות". תיקון חוק
לעידוד
השקעות הון

40. תחילתו של חוק זה ביום י"ב באב התשמ"ב (1 באוגוסט 1982). תחילה

יורם ארידור
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

17 ס"ח התשמ"ב, עמ' 30.

18 ק"ת התשמ"ב, עמ' 883.

19 ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשמ"א, עמ' 160.